

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
BROJ: 09 0 U 029126 17 U
Sarajevo, 21.09.2021. godine**

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Aida Šabanović, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH Banja Luka, ul. Gajeva br. 2, koga zastupa Blagovčanin Srđan predsjedavajući odbora direktora, protiv tuženog Pravni fakultet Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, Obala Kulina bana br. 7, radi poništenja rješenja broj: 01-610-3/17 od 20.06.2017.godine, u predmetu pristupa informaciji, dana 21.09.2021.godine donio je,

PRESUDU

Tužba se uvažava, poništavaju se rješenja tuženog broj: 01-610-3/17 od 20.06.2017.godine i prvostepenog organa broj: 01-610-1/17 od 15.05.2017.godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem dekana Pravnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu broj: 01-610-3/17 od 20.06.2017.godine, kao neosnovan odbijen je prigovor tužitelja izjavljen na rješenje Pravnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu broj: 01-610-1/17 od 15.05.2017.godine kojim se u cijelosti odbija zahtjev tužitelja za pristup informacijama kojim raspolaže Pravni fakultet Univerziteta u Sarajevu, a koje se odnose na osobnu informaciju

Tužbom od 31.07.2017.godine tužitelj je pokrenuo upravni spor, osporio je rješenje tuženog od 20.06.2017.godine uz obrazloženje da je prvostepenim rješenjem odbijen zahtjev tužitelja, a rješenjem tuženog odbijen tužiteljev prigovor bez da je sproveden test javnog interesa i bez da je pravilno primijenjen Zakon o slobodi pristupa informacijama, da donoseći osporeno rješenje tuženi nije imao u vidu da javni interes ima prevagu nad privatnim interesom, da tuženi nije pravilno primijenio ni Zakon o zaštiti ličnih podataka jer je od tuženog tražena informacija kopija ispisnice pri čemu se u pružanju ove informacije moglo postupiti u skladu sa članom 3 Zakon o zaštiti ličnih podataka, a i netražene informacije iz ispisnice izdvojiti odgovarajućim zatamnjem kako to predviđa član 10 Zakon o slobodi pristupa informacijama izuzev ako usljed takvog razdvajanja informacija ne bi postala nerazumljiva. Tužitelj cijeni, kako se dalje navodi u tužbi, da se tražena informacija može pružiti jer preteže javni interes jer iste ukazuju na kompetencije znanje i vještine odnosnog lica a naročito su informacije o položenim ispitima i druge informacije u vezi sa ovom činjenicom tražene za lice za koje je opšte poznato da obnaša funkciju zamjenika pravobraniloca u Pravobranilaštvu Republike Srpske i za koji je shodno tome predviđen poseban postupak izbora u skladu sa Zakonom o Pravobranilaštvu Republike Srpske čime se samo povećava interes javnosti da zna tražene informacije. Dalje se u tužbi navodi da je Zakon o slobodi pristupa informacijama *lex specialis* i ima prednost nad svim drugim propisima i da tražene informacije koje se odnose na položene ispite nisu lični podaci istog karaktera kao i JMBG i adresa stanovanja već u sebi sadrže informacije o znanju i sposobnostima određenog lica koje obavlja javnu funkciju pa stoga postoji više nego opravdan interes javnosti za isto.

U tužbi se dalje navodi da je tužitelj mišljenja da je tužena mogla utvrditi izuzetak kod zaštite privatnosti iz člana 8 Zakona o slobodi pristupa informacijama u odnosu na određene informacije kao što su datum i godina rođenja koje tužitelj i ne potražuje ali ne i u odnosu na

broj položenih ispita i ocjene istih ili datum upisa studija i da tuženi nije sproveo test javnog interesa na način da je uzeo u obzir sve okolnosti i faktore kako to predviđaju član 9 stav 2. i član 14 stav 3. Zakona, a koji se moraju uzeti u razmatranje pri detaljnom ispitivanju postojanja javnog interesa i tuženi nije pošao od osnovnog načela Zakona o slobodi pristupa informacijama a to je pravo pristupa informacijama i da su izuzeci mogući pod određenim okolnostima tek po sprovođenju javnog interesa i uzimanju u obzir svih okolnosti pa da tužitelj predlaže da se poništi osporeno rješenje tuženog od 20.06.2017.godine i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje kod razloga svog osporenog rješenja broj: 01-610-3/17 od 20.06.2017.godine, u cijelosti je osporio navode tužbe i predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Zakonitost osporenog rješenja sud je ispitao i cijenio u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu odredbe člana 34 Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05) i odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem od 20.06.2017.godine prihvaćeno je rješenje prvostepenog organa od 15.05.2017.godine uz obrazloženje da je doneseno u skladu sa odredbom člana 8 stav 1. i člana 9 stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/01 i 6/11) i članom 3 Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06, 76/11 i 89/11) te da je kao takvo pravilno i zakonito.

Iz podataka spisa predmetne stvari proizilazi da je tužitelj dana 15.05.2017.godine tuženom podnio zahtjev za dostavu ispisnice broj: I-42434 od 15.05.1997.godine za
r želi informaciju koje je ispitate položila i sa kojim ocjenama.

U postupanju po ovom zahtjevu su doneseni predmetni akti rješenja tuženog od 20.06.2017.godine i prvostepenog organa od 15.05.2017.godine.

Imajući u vidu podatke spisa predmeta, razloge date u obrazloženju osporenog i prvostepenog rješenja, navode tužbe i odgovora na tužbu, ovaj sud predmetne akte nije mogao prihvatiti kao pravilne i zakonite.

Naime, odredbom člana 3 stav 1. tačka 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/01 i 6/11) propisano je da informaciju predstavlja svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik, karakteristike, vrijeme kada je sačinjena i kako je klasificirana. Članom 2 tog Zakona propisano je da se odredbe Zakona tumače tako da se u najvećoj mjeri i bez odlaganja olakša i potakne saopćavanje informacija pod kontrolom javnog organa uz najnižu prihvatljivu cijenu, a shodno članu 4 Zakona pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa dato je svakom fizičkom i pravnom licu i uspostavljena je obaveza javnog organa da te informacije saopšti, s tim da pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uslovima utvrđenim ovim Zakonom.

Predmet zahtjeva tužitelja 15.05.2017.godine je dostava ispisnice broj: I-42434 od 15.05.1997.godine za informacije koje je ispitate položila i sa kojim ocjenama. Nesumnjivo je da tražena informacija za ovo lice koje obavlja funkciju zamjenika pravobranioca u Pravobranilaštvu Republike Srpske predstavlja javni interes i da pristup tim informacijama potiče veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je ratio legis Zakona o slobodi pristupa informacijama propisan članom 1 tog Zakona.

Polazeći od svrhe zahtjeva tužitelja za pristup informacijama, ovaj sud je mišljenja da tuženi i prvostepeni organ nisu pravilno primijenili odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama koje se odnose na izuzetke od saopćavanja.

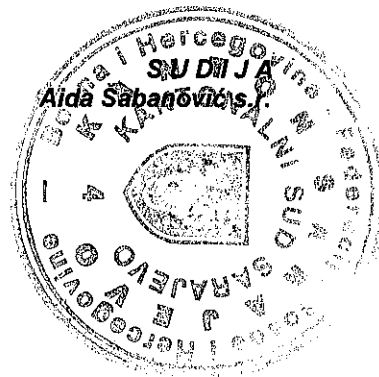
Naime, prema odredbi iz člana 5 tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama tražena informacija će biti utvrđena izuzetom od saopćavanja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja samo ako nadležni javni organ utvrdi izuzetak u smislu člana 6, 7 i 8.ovog Zakona za

cijelu ili dio informacije. Tačno je da su lični podaci koje sadrži tražena ispisnice, propisani članom 8 Zakona o slobodi pristupa informacijama, kao izuzetak od saopćavanja, u svrhu zaštite privatnosti trećeg lica ali organi gube iz vida da se odredbom iz člana 5 tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama, tražena informacija na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, može utvrditi kao izuzetak od saopćavanja i samo za dio informacije, u kom slučaju prema odredbi iz člana 10 istog Zakona, nadležni javni organ izdvaja taj dio i saopćava ostatak informacije.

Iz navedenih razloga sud tužbu i tužbene prigovore cijeni osnovanim i primjenom člana 36 stav 1. i 2. u vezi sa članom 28 stav 4. Zakona o upravnim sporovima odlučio je kao u izreci ove presude.

Prvostepeni organ će ponovni postupku provesti u svemu u skladu sa Zakonom o upravnom postupku i primjenom odredaba Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH ponovno odlučiti u ovoj stvari i za svoju odluku dati potpune i pravno valjane razloge.

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

Tačnost otpravke ovjerava-potvrđuje

Predsjednik vijeća, sudija

OVLAŠTENI JAVNI SUDA